

βογγημάρα ἡ, ἀμάρτ. βογγημάρα Ἡπ. (Ζαγόρ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. βόγγημα καὶ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -άρα.

Βόγγημα, ὁ ἰδ.

βογγητὰ ἐπίρρ. ἀμάρτ. γογγυτὰ Πελοπ. (Κίτ. Μάν.)
Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) βογγυτὰ Πελοπ. (Ἀρχαδ.)—Λεξ.
Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βογγητός.

Μὲ στεναγμὸν ἐνθ' ἄν.: Μοῦ τό 'πε βογγυτὰ Ἀρχαδ.
Εφορτώθεν ἀτο καὶ γογγυτὰ γογγυτὰ ἐπῆεν 'ς ο' ὁσπὶτ'
ὁ φορτώθηκε καὶ στεναγμὸν ὑπὸ τὸ βάρος ἐπῆγε εἰς τὸ
ἐπίτι) Τραπ. Συνών. *βογγητῶντα.

βογγητὶ τό, ἀμάρτ. γογγυτὶ ΚΠασαγιάνν. Πα-
ραμύθ. 6 γογγυτὶ ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 45 βογγυτὶ
Πελοπ. (Μεσο.) βογγυτὶ Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βογγητός.

Βόγγημα, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Κατὰ τὸ μεσονύχτι ἀκούει
ἡ χήρα γογγυτὰ βαρεὰ καὶ κούφια ΚΠασαγιάνν. ἐνθ'
ἄν. Καθὼς στεκόμαστε λαφιασμένοι, ἀκούμε βογγυτὶς ...,
τὸ βάλαμε 'ς τὰ ἴσα, ἀκούμε μεγαλύτερο βογγυτὶς (ἐκ
παραδ., δι' ἣν ἰδ. ΝΠολίτ. Παραδ. 1, 297).

βογγητὸ τό, γογγητὸ Πελοπ. γογητὸ Πελοπ.
(Βούρβουρ. Μάν.) γουτσητὸ Κυδων. κοντῶντὸν Κύπρ.
βογγητὸ σύνηθ. βογγητὸ πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. βουγγ'τό
Β. Εὔβ. Σάμ. βουγητὸ Ζάκ. κ. ἄ. βογγυτὸ Λεξ. Δη-
μητρ. βογγυτὸ Κέρκ. βογγυτὸ Λεξ. Βλαστ. 104 Δη-
μητρ. βουγγυτὸ Θράκ. (Αἰν.) βογγυτὸς ὁ, Πελοπ.
(Ἀρχαδ.) βογγυτὸς Κάσ. βογγητὸς Κάσ.

Ἐκ τοῦ ρ. βογγῶ.

Βόγγημα, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἀκούεται βογγητὸ σύνηθ.
Ἐβγαίνε τὸ γογητὸ του δλη νύχτα Μάν. Κάθε νύχτα ἀκού-
εται βουγητὸ, ποῦ σοῦ παίρνεται ἡ καρδιά (ἐκ παραδ., δι'
ἣν ἰδ. ΝΠολίτ. Παραδ. 1, 565) Ζάκ. Τὰ κοντῶντά του
ἀκούονταν ἔναν μίλιν τόπον Κύπρ. Τὸ ἄγριο βογγητὸ τοῦ
ἀνέμου ΔΒουτυρ. Διωγμέν. Ἀγάπ. 25 || Ποιήμ.

Καὶ εἶχε μάρτυρα εἰς τὸ βράχο | τοῦ Θεοῦ τὸν ὀφθαλμὸ
καὶ τριγῦρο του μονάχο | τοῦ πελάου τὸ γογγητὸ
ΔΣολωμ. (ἐκδ. ΙΠολυλ.) 72.

Ἀκούει βοή καὶ βογγητὸ, περπατησὰ 'ς τὸ δῶμα
χωρὶς νὰ βλέπη καὶ κορμί, χωρὶς σκιά νὰ βλέπη
ΙΠολέμ. Χειμῶνανθ.² 135.

* **βογγητῶντα** ἐπίρρ. κοντῶνσιτῶντα Κύπρ.

Ἐκ συμφύρ. τῶν ἐπίρρ. βογγητὰ καὶ *βογγῶντα
<βογγῶντας μετοχ. τοῦ βογγῶ μετ' ἀναπτύξεως τοῦ
ο πιθανῶς κατ' ἐπίδρασιν τοῦ γόντῶσμαν-κούντῶ-
σμαν, δι' ὃ ἰδ. βόγγημα.

Βογγητὰ, ὁ ἰδ.: Ἀσμ.

Νά σου τῶαι τὸν Σαρατῶντὸν τὸ' ἔρκετον κοντῶνσιτῶντα.

βογγιάζω Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόγγος.

Δυσανασχετῶ, στενοχωροῦμαι: Μ' ἔκαμε νὰ βογγιάσω
τοῦτο τὸ φόρτωμα.

βογγολόγος ὁ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόγγος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-λόγος.

Ἀνθρωπος ἐκβάλλον ὀγκηθμοὺς ἰσχυροὺς: Γνωμ.
Βογγολόγο ἀγόραζε καὶ πορδοκόπο πούλειε (ἐπὶ ὄνου).

βογγολογῶ Δαρδαν. κ. ἄ. — ΠΠαπαχριστοδ. Θράκ.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Ἡθογραφ. 2, 101 βογγολογῶ (Ν. Ἑστία 11, 149) βογ-
γολογῶν Πελοπ. (Καλάβρυτ.) βογγουλουγῶν Εὔβ.
(Ἀκρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βογγολόγος.

1) Ἐκβάλλω ἰσχυρὰν φωνὴν ΠΠαπαχριστοδ. ἐνθ' ἄν.:
'Ο φάλτης μὲ τὴν τετράγωνη καὶ ἀλύγιστη φωνή του τὸ
βογγολόγησε. 2) Ἀναστενάζω, βογγῶ Δαρδαν. Πελοπ.
(Καλάβρυτ.) κ. ἄ.—(Ν. Ἑστία ἐνθ' ἄν.): 'Ο δυνατὸς ἀέρας
βογγολογᾷ μέσα 'ς τὰ ξερολάγκαδα καὶ τὰ ριζοσπῆλαια
(Ν. Ἑστία ἐνθ. ἄν.) 3) Ἀντηχῶ ἰσχυρῶς Εὔβ. (Ἀκρ.):
Βογγουλουγᾷ τὸν ρέμα ἀπ' τὰ σκούματά τ'ς.

* **βογγομανηταρεῖο** τό, βογομανηταρεῖο Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόγγος, μάνητα καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -αρεῖο.

'Ο κεκλεισμένου τοῦ στόματος ἐκβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ
ἀσθενοῦς ἀναστεναγμὸς (οἶονεῖ μανίας δηλωτικὸς).

βόγγος ὁ, Κέρκ. Κύθν. κ. ἄ. — ΔΒουτυρ. Εἴκοσι
Διηγῆμ. 17 ΚΜπαστ. Ἀλιευτ. 8 ΓΣτρατήγ. Τραγούδ. 74
— Λεξ. Αἰν. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ βογγῶ.

1) Βόγγημα, ὁ ἰδ., Κέρκ. κ. ἄ.—ΚΜπαστ. ἐνθ' ἄν.
— Λεξ. Αἰν.: Πῶς μιλῶντας κάνεις γὰ θάλασσα καὶ ψα-
ρικὴ νὰ λησμονήσῃ τούτους τοὺς δουλαιεὺς ἢ νὰ καμωθῇ
πῶς ὁ βόγγος τους δὲ σούβλισε τ' ἀπὲρ του; ΚΜπαστ. ἐνθ'
ἄν. 2) Βοή, ἡχος ΔΒουτυρ. ἐνθ' ἄν. ΓΣτρατήγ. ἐνθ'
ἄν.: Ἡ θάλασσα, ποῦ ἄλλοτε τόσο θορυβοῦσε, φώναζε, εἶχε
βουβαθῇ τώρα, ὁ βόγγος της, ἡ φωνή της δὲν ἐρχότανε
ΔΒουτυρ. ἐνθ' ἄν. 'Ο βόγγος τοῦ ἀγέρα ΓΣτρατήγ. ἐνθ'
ἄν. 3) Ἀγρία μέλισσα (πιθανῶς διὰ τὸν βόμβον ποῦ
παράγει. Πβ. Μ'Ετυμολ. 699 «αἰ αἰθυσιαί, αἰ κληθεῖσαι
βοῦγγες παρὰ τὴν βοήν») Κύθν.

βογγῶ, γογγύζω Θήρ. Μῆλ. Πόντ. (Κερασ. Κο-
τύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) γογγύζω Κρήτ. κ. ἄ.
γογγύζου Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) γογγύζου Θράκ. (Μάδυτ.)
κ. ἄ. γογγύζου Σκόπ. γογγύζω Πόντ. (Ἰφ.) γογ-
τζύζου Λέσβ. γογγύζου Λέσβ. κοντζύζω Κύπρ. κονν-
τζύζω Κύπρ. κοντζύζου Τσακων. γογγῶ Σκόπ. Στε-
ρελλ. (Λοκρ.) γογγῶ Ἰμβρ. γογγῶ Ἡπ. Σάμ. γο-
γοῦ Πελοπ. (Μάν.) γγογγῶ Αἰγιν. γογγῶ Πελοπ.
(Μάν.) γγογγῶ Μακεδ. (Χαλκιδ.) κογγῶ Κύπρ.
κογγῶ Κύπρ. γογγῶ Ἡπ. Πελοπ. (Βούρβουρ. Οἶν.)
κ. ἄ. γογγῶ Κεφαλλ. κ. ἄ. γγογγῶ Μακεδ. (Χαλ-
κιδ.) Σκόπ. βογγύζω Θράκ. (Σαρεκκλ.) Προπ. (Ἀρτάκ.
Πάνοριμ.) κ. ἄ.—ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2, 64 γογγύζω Κρήτ.
βογγύζου Θεσσ. (Καρδίτς.) βουγγύζου Θράκ. (Αἰν.)
βογγύτζω Σύμ. βοντζύζω Μεγίστ. κ. ἄ. βογγῶ κοιν.
καὶ Πόντ. (Οἶν.) βογγῶ πολλαχ. βογγῶ βόρ. ἰδιωμ.
βουγγῶ πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. βογγῶ σύνηθ. βογγῶν
Πελοπ. (Καλάβρυτ. Τριφυλ.) βογγῶν βόρ. ἰδιωμ.
βογγῶ Ζάκ. βουγγῶν Εὔβ. (Ἰφ.) βογγῶν πολλαχ.
βορ. ἰδιωμ. 'ουγγῶ Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. βουγγῶ
Τήλ. σβογγῶ Ἡπ. (Πρέβ.) βόγγω Λευκ.—ΑΒαλαωρ.
Ἔργα 2, 113 καὶ 128 ΣΜελᾶ Κόκκιν. Πουκάμ.² 24 ΙΤυπάλδ.
Ποιήμ. 79—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ βογγύζω, ὁ ἐκ τοῦ μεταγν. γογγύζω κατὰ
παρετυμολογίαν πρὸς τὸ βοῖζω-βουῖζω. Πβ. καὶ ΓΧα-
τζιδ. ΜΝΕ 2,326 καὶ γράμμα β βῆτα (τοῦ παρόντος Λε-
ξικοῦ) 5 α. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. 'Ο τύπ. βογγύζω
ἀπαντᾷται καὶ ἐν Πεντατεύχῳ (ἐκδ. Hesseling) Δευτερο-
νόμ. 32, 10.

1) Ἀγανακτῶ, δυσφορῶ Κῶς Πελοπ. (Βούρβουρ.)

ΤΟΜ. Δ' — 2

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Σκόπ. Τσακων. κ. α.—Λεξ. Βυζ.: *Ἡ καρδιά της γόγγυξε γιὰ τὰ προικιά πῶδωκε Βούρβουρ. Τὴ μάλουσαν τὴ γραιὰ κι γουγγάει Σκόπ.* || Φρ. Γογγύζω τὸ ψωμί (δυσφορῶ προσφέρων αὐτὸ εἰς τινά) Θήρ. Τρώει ψωμί γογγυσμένο (διὰ τὸ ὅποιον δυσφορεῖ ὁ προσφέρων αὐτό, πβ. *ψωμί γ' ἀναχτεμένο* ἐν λ. ἀγαναχτῶ **A 1 β**) Κρήτ. 2) Παραπονοῦμαι, διαμαρτύρομαι Θήρ. Σάμ. κ. α.—Κθεοτόκ. Καραβέλ. 14: *Θέλεις ἀκόμα νὰ βογγάη κι ὁ ἀδερφός σου ἐναντίον σου, ὅπως τόσοι καὶ τόσοι ἄλλοι ποῦ τοὺς ἀδίκευες; Κθεοτόκ. ἐνθ' ἄν.* || Παροιμ. φρ. *Ἄλλους σκουράει κι ἄλλους βουγάει* (ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς ἀνισότητος) Σάμ.

3) Δὲν προθυμοποιοῦμαι νὰ πράξω τι, δυσχεραίνω Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.): *Εἶπα 'τον νὰ πάη 'ς τὸ σχολεῖον καὶ γογγύζ' ἀπο καὶ 'κι θέλ' νὰ πάη Χαλδ.* 4) Ἐπιπλήττω Πειρ. Σκόπ.: *Ὅποιους ἔκανι ἀταξίς τὸντι βόγγαϊ Σκόπ.* 5) Στενάζω ἰσχυρῶς κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: *Βογγάει ἀπ' τὸν πόνο κοιν. Γογγύζ' ἀσ' σὴν 'νεγκασίαν* (ἀπὸ τὴν κόπωση) Τραπ. Χαλδ. || Παροιμ. *Ἀντίς νὰ βογγάη τὸ γαδούρι, βογγάει τὸ σαμάρι* (ἐπὶ τοῦ ἄνευ λόγου παραπονουμένου ἀντὶ τοῦ δικαιουμένου μὲν, ἀλλὰ σιωπῶντος) Πελοπν.

Ὅπου σκάφτεις καὶ βογγᾷς, | ἐκεῖ τραγῆς καὶ τραγουδᾷς (ἀνταπόδοσις τῆς ἐπιμόχθου καλλιεργείας εἶναι ἡ εὐχαρίστησις τῆς ἀφθόνου συγκομιδῆς) Ζάκ. || Ἄσμ.

Τ' ἔχεις, λεβέντη μ', καὶ βογγᾷς καὶ βαρβαναστενάζεις; μῆνα κεφάλι σὲ πονεῖ, μῆνα καρδιά σὲ σφάζει;

Ἡπ. (Κόνιτς).—Ποιήμ.

*Θ' ἀναστενάξ' ἡ λαγκαδιά, θανά βογγύξη ὁ βράχος
θὰ βαρκομήσουν τὰ στοιχειά, οἱ βρύσες θὰ θολώσουν*
ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν. 2, 64.

*Τότε χαρούμενο κ' ἐγὼ τὸ στόμα, π' ὅλο βόγγει,
θ' ἀνοιζω καὶ τὴ δόξα σου γλυκὰ θὰ τραγουδήσω*
ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν. 2, 128.

Καὶ βόγγει βόγγει ὁ δύστηνος ἀπ' τὴν πολλὴν τὴν πίκρα
ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν. 2, 113. Συνών. ἀγκομαχῶ 2, ἀναγκάζω **B 2**. β) Οἶονεὶ στενάζω πιεζόμενος ὑπὸ βάρους, εἶμαι ὑπερπλήρης (διὰ τὴν σημ. πβ. Ξενοφάν. 1, 10 «τράπεζα μέλιτος καὶ τυροῦ ἀχθομένη») Εὐβ. (Ἄκρ. κ. α.) Ἡπ. (Ζαγόρ.) Τσακων.: *Βογγάει τὸν πουρτουφόλ' τοῦ δαῖνα Ἄκρ. 1' ἀμπάριμα βογγοῦν Ζαγόρ.* 6) Παράγω ἤχον ὅμοιον πρὸς στεναγμόν, ἤχῳ Ἡπ. (Πρέβ.) Μακεδ. (Σισάν.) Στερελλ. (Λεπεν.) Τσακων. κ. α.—ΓΒιζυην. ἐν Ἀνθολ. Ἡ Αποστολίδ. 43 ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2,54 ITυπάλδ. Ποιήμ. 79: *Βογγάει τὸν πουτάμ' Λεπεν. Σβογγάει ἡ πέτρα* (ριπτομένη γεννᾷ βόμβον) Πρέβ. || Ἄσμ.

Ἀκούγον τὰ πεῦκα πῶς βογγοῦν κ' οἱ ὀξυῆς ποῦ βάζουν
Σισάν.—Ποιήμ.

Βογγοῦν τοῦ κόσμου τὰ στοιχειά, σηκώνουν κῆμα βροντερό
ΓΒιζυην. ἐνθ' ἄν.

Ἀγέρας δέρνει τὰ κλαδιά τοῦ λόγγου καὶ βογγᾷ
ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν.

*Εἶναι 'ς τὴ λίμνη ταραχή, θολούρα καὶ φοβέρα
νὰ βόγγη ἀκούω μέσ' 'ς τὰ κλαδιά τοῦ λόγγου τὸν ἀέρα*
ITυπάλδ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀντηχῶ 2, ἀντιβροντῶ 1, ἀντιλαλῶ 2. β) Ἀντηχῶ Ἡπ. (Κούρεντ. κ. α.) Πόντ. (Οἶν).—ΣΜελᾶς ἐνθ' ἄν.: *Βογγᾷ ἡ ἐγκλεισία—ἡ κάμαρα Οἶν. Τὰ λαγκάδια βόγγουνε 'ς τὸ δγάβα τοῦ βορεᾶ ΣΜελᾶς ἐνθ' ἄν.* || Ἄσμ.

Στριγγὰ φουνὴν ἰφώναξι, βογγᾷν βουτὰ κι ράχισ
Κούρεντ. Συνών. ἀντηχῶ 1, ἀντιβογγῶ, ἀντιβροντῶ 2, ἀντιβοῖζω. 7) Βοῶ, κραυγάζω Κέρκ.: *Βογγάει ἡ ἀλήθεια.* Συνών. φωτάζω.

βογγωβολούσα ἐπίθ. θηλ. Πειρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βογγωβολῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα.

Ἡ ζωηρῶς ἠχοῦσα: Θάλασσα βογγωβολοῦσα.

βογγωβολῶ Πειρ. γογγωβολοῦ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. βογγῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -βολῶ.

1) Ἡχῶ ζωηρῶς, ἐπὶ τῆς θαλάσσης συνήθως ἐνθ' ἄν.

2) Βογγῶ, στενάζω διαρκῶς Πελοπν. (Κίτ. Μάν.): *Ἐγογωβόλα ὅλη τὴ νύχτα ἀπὸ τὸ δόνο.*

βογγωμανῶ ΛΜαβίλ. Ἔργα 56 γογωμανοῦ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. βογγῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -μανῶ.

Στενάζω ἰσχυρῶς ἐνθ' ἄν.: Ποιήμ.

Σεισμός, φωτιά, βογγωμανοῦν καὶ βούναροι σκισμένοι.

ΛΜαβίλ. ἐνθ' ἄν. Συνών. βογγωμαχῶ.

βογγωμαχῶ ΑΚαρχαβίτς. Ζητιᾶν. 79 βογγουμαχῶ Θράκ. (Αἶν.) βογγουμαχῶν Εὐβ. (Ἄκρ.) γογωμαχοῦ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) κοτζωμαχοῦ Τσακων.

Ἐκ τοῦ βογγῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -μαχῶ.
Βογγωμανῶ, ὁ ἰδ.

βογγωτριζῶ ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ. * 110.

Ἐκ τῶν ρ. βογγῶ καὶ τριζῶ.

Παράγω τριγμόν ὡς βόγγον: Ποιήμ.

Σκάπτουν τ' ἄλογα τὸ χῶμα καὶ τ' ἀμάξια βογγωτριζοῦν.

βοδιάζω Τήν.

Ἐκ τοῦ μεταγν. εὐοδιάζω = βᾶλλω τι οὕτως, ὥστε νὰ εὐρὴ εὐκόλως τὸν δρόμον του.

Προχωρῶ.

βοδῶ ἀμάρτ. βουδῶ Σύμ. Μέσ. βουδειοῦμαι Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. εὐοδῶ = ἔχω ἐλευθέραν ὁδόν.

1) Βλέπω: Ἐν βουδῶ καλά. 2) Μέσ. κινουμαι: Ἐν βουδειέται καθόλου (εἶναι δυσκίνητος).

βόδωμα τό, ἀμάρτ. βγόδωμα Κρήτ. Νάξ. (Γαλανᾶδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βοδώνω.

1) Πρόοδος, προκοπή Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Γνωμ. Ἡ κουβέδα 'ς τὴ δουλειὰ βγόδωμα δὲ γάνει. Συνών. βοδωσις. 2) Πᾶν χρήσιμον πρᾶγμα τῆς οἰκίας, ἐπιπλόν, σκεῦος μαγειρικόν κττ. Κρήτ.: *Φτωχή 'ναι, μὰ μὲ τὴ φτώχεια τῇ ἀγόρασε ὅλα τὰ βγοδώματα καὶ δὲ τῇ λείπει πρᾶμα. Δῶσ' ἐδῶ, δῶσ' ἐκεῖ, μοῦ σπάσαν ὅλα τὰ βγοδώματα τοῦ σπιτιοῦ.* Συνών. βύδωσι, βοδωσις.

βοδώνω, ἐβγοδώνω Κάρπ. κ. α. ἐβγοώνω Κάρπ. βοδώνω Εὐβ. (Καλύβ. Κάρυστ. Πλατανιστ.) Ἡπ. Πελοπν. (Βούρβουρ).—Λεξ. Αἶν. βουδώνων Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Εὐβ. (Ἄκρ. Στρόπον.) Θεσσ. (Ἀλμυρ κ. α.) Μακεδ. (Καταφύγ. Κοζ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Εὐρυταν. Λαμ. Λοκρ.) κ. α. βγοδώνω Ἄνδρ. Ἴος Κέως Κίμωλ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Μῆλ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ. Ἐγκαρ. Φιλότ.) Πάρ. Σίφν. Σύρος Τήν. Χίος κ. α. βγοώνω Κάρπ. βγουδώνω Κρήτ. βγουόνω Κάλυμν. ἀβγοδώνω Χίος ἀβγοώνω Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. εὐοδῶ. Ὁ τύπ. ἐβγοδώνω καὶ μεσν. ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίρρ. ἐβγοδωμένα, δι' ὁ ἰδ. Λαογρ. 1 (1909) 569 «νὰ ποίσωμεν τὸν κύρι μου ὅμοιον ὡς ἐμένα | καὶ νὰ τὸνε βαπτίσωμεν καλὰ ἐβγοδωμένα». Ὁ τύπ. βγοδώνω καὶ ἐν Φωσκόλ. Φορτοῦν. Ἰντερμέδ. Δ' (ἐκδ. ΣΞανθοῦδ.) στ. 177 «καὶ ἡ εὐχή μου μετὰ σᾶς νὰ 'ναι νὰ σᾶς βγοδώνη».

